

K Augustinus (Amelung) Saint
702. 1
**Excitacio fidelis anime ad ele-
mosinam faciendam A. bt o. Aus-
gustino conscripta.**

In lectione sancti euange-
lij hortatus est nos dñs ad oradū
Petite inquit & dabitur vobis.
querite & inue nictis. Pulsate &
aperietur vobis. Omnis em̄ qui
petit accipit. & querens inueniet & pulsanti ap-
erietur. Aut quis est ex vobis homo a quo petat
filios eius panē. nūquid lapidem porriget illi.
Aut si piscem perderit. nūquid serpentem porri-
git ei. Aut cū petat ouē. scorpionem porrigit ei.
Sic ergo vos inquit cū sitis mali. nostis bona
data dare filiis vestris. quantomagis p̄t ve-
stret qui in malis. dabit bona petentibus se. Cum
sitis inquit mali: nostis bona data dare filiis
vestris. Miranda res fratres. Mali sumus bo-
nū patrem habemus. Quid euidentius. Quidia-
timus nomen nr̄i. Cū sitis inquit mali. bo-
na dare nostis filiis vestris. Et quos dixit
malos. Dicite qualē patrē illis ostendit Quā-
tomagis patet oester. Quorum pater. Certe
malorum. Et qualis pater. Nemo bonus: nisi so-
lus deus. Ergo fr̄es. ideo mali bonū patrem
habemus: ne semper mali remaneamus. Nemo

malus. facit bonum. Si nemo malus facit bonum. homo malus quomodo se facit bonum: Facit de malo bonum: qui semper est bonus. Sana me inquit domine & sanabor: Saluum me fac & saluus ero. Tu te saluum facis: si volueris. Sana me domine & sanabor. Nos boni conditi sumus a bono. fecit enim deus hominem rectum: arbitrio autem nostro facti sumus mali: Potuimus esse ex bonis mali. & poterimus esse ex malis boni: Sed qui semper est bonus. ipse facit ex malo bonum: quia ipse homo voluntate sua sanare se non potuit. Non queris medicum ut vulnere te: queris qui sanet te. Boni ergo secundum tempus. bona temporalia. corporalia. carnalia. nonimus dare filijs aeris. etiam cum simus mali. Bona enim sunt. & ista. Quis dubitet? Discis. ouum. panis. pomum. frumentum. lupus ista. aer iste quem ducimus: bona sunt: hec ipse diuidit in quibus homines extolluntur. & patres suos homines alios non agnoscunt: Magis amantem vestem fulgentem. quam cogitantem communem autem. Ipse ergo diuidit bone sunt: sed ista omnia bona que commemoravi a bonis & malis haberi possunt. Et cum bona sunt bonos tamen facere non possunt. Est ergo bonum quod faciat bonum. Et est bonum unde facies bonum. Bonum quod faciat bonum: deus est.

Non enim facit hominem bonum: nisi ille
qui semper est bonus. Ergo ut sis bonus: de
um inuoca. Aliud autem bonum est. unde facis
es bonum: id est quicquid habueris aurum est. argen
tum est. bonum est. non quod te faciat bonum.
sed unde facies bonum. Habes aurum. habes
argentum: & concupiscis. aurum & concupi
scis argentum & habes et concupiscis & plenus es
& sitis: morbus est. & non opulencia. Sunt ho
mines in morbo. humore pleni sunt: & humore
rem sciunt. Quomodo ergo delectas opulencia
m. qui habes hyridem concupiscentiam.
Habes ergo aurum. bonum est. habes non unde
sis bonus: sed unde facias bonum. Quod bonum
inquis facturus sum de auro: Non audisti psala
mum: Dispersit inquit dedit pauperibus. iusticia
eius manet in seculum seculi. Hoc est bonum.
unde bonus es iusticia. Si habes bonum
unde sis bonus: fac bonum de bono. unde non
es bonus: habes preciam eroga. Erogando
preciam: auges iusticiam. Dispersit enim. dis
tribuit. dedit pauperibus: Iusticia eius ma
net in seculum seculi. Vide quid minuitur: Et
quid augetur. Minuitur precia. augetur iusti
cia. Illud minuitur quod eras dimissurus. Il
lud minuitur quod eras relicturus: Illud au

habet quod interuenire possit. Consilium de iudicio
tu disce mercari. Laudas enim mercatorem qui vendit
plumbum et adquiret aurum: et non laudas mercatorem qui
erogat pecuniam. et adquiret iustitiam: Sed ego inquit
non erogabo pecuniam: qui non habeo iustitiam.
Eroget pecuniam: qui habet iustitiam. Ego
iustitiam non habeo: habeam vel pecuniam. Er
go quia non habes iustitiam: ideo non vis ero
gare pecuniam. Magis eroga pecuniam: ut ha
beas iustitiam. A quo enim habebis iustitiam
nisi a deo fonte iusticie: Ergo si vis habere iusti
tiam: esto mendicatus dei. Qui te paulo ante ex
euangelio ut peteres. queres. pulsares mone
bat. mendicatum suum stiebat. Et ecce pater fa
miliarum. et magnus diues diuinarum scilicet spiritus
tualium. et eternarum. hortatur: et dicit tibi.
Petere. quere. pulsa. Qui petit accipit. querens
inueniet et pulsanti aperietur. Hortatur ut pe
tas. negabit quod petis. Attendite a contra
rio similitudinem vel comparationem sicut de
illo diuite in quo hortantem nos ad orationem
quando ait dominus. Erat quidam iudex in ci
uitate. qui nec dominum timebat. nec hominem
reuerbatur. Quedam vidua interpellabat eum
die cum. et dicebat Vindica me. Noiebat ille p
multum tempus illa interpellare non desine

bat. Et fuit sedio quod nolebat beneficiis. Sic
enim a contrario nos amonuit ut petamus.
venit inquit ad amicum suum cui hospes vene-
rat et cepit pulsare et dicere. Hospes michi ve-
nit comoda michi tres panes. Respondit illi. iam
requiesco. et meum serui mei requiestunt. Ille
non cessat. adstat. instat. pulsat et tam amicus
ab amico mendicat. Et quid ait Dico vobis quod
surgit et non propter amicitiam eius. sed prop-
ter improbitatem dat illi quantos voluerit. non
propter amicitiam quauis amicus sit sed prop-
ter improbitatem. Quid est propter improbita-
tem Quia pulsare non destitit. Quia et cum esset
negatus non se auertit. Ille qui nolebat dare quod
petebatur fecit quod ille in petendo non desecit. Quam-
tomagis dabit bonus qui nos hortatur ut petamus.
cui displicet si non petamus. Sed cum aliquando
tardius dat amandat dona non negat. Diu desides
rara dulcius obtinet cito autem data vilestunt. Petere
quod iusta petendo et querendo crescis ut capias suat
sibi deus quod non vult cito dare ut et tu discas mag-
nam magne desiderare ideo oportet sepe orare. et non deficere. si
ergo fratres mei iudices suos nos fecit deus monen-
do et hortando nos et iubendo ut petamus queramus
pulsemus. attendamus et nos. qui a nobis petunt
Desimus nos. A quo petimus? Quid petimus?

Quo. vel qui. vel quid petimus: Petimus a
deo bono: Petimus homines mali. petimus
et iusticiam unde sumus boni. Hoc ergo petimus
quod in eternum habeamus. Quo cum saturas
si fuerimus ulterius non egeamus: sed ut satu
remur. esuriamus & fidamus: esuriendo & fidan
do. Petamus. queramus. pulsemus. Beati
enim qui esuriunt & fidunt iusticiam. Quare be
ati esuriunt & fidunt. & beati sunt: Aliquando
egestas beata est. Non enim beati sunt quia esu
riunt & fidunt: sed quia ipsi saturabuntur. Ibi
erit beatitudo in saturitate: non in fame. Sed
precedat saturitatem fames. ne fastidium. non
perueniat ad panes. Ergo diximus. a quo pe
tamus. qui petamus. quid petamus: Sed pe
titur & a nobis. Mendicis enim dei sumus. Ut
cognoscat ille mendicos suos. agnoscamus
et nos nostros. Sed et ibi etiam cogitemus.
quando petitur a nobis: qui petunt a quibus pe
tunt: homines. A quibus petunt. ab hominibus
Qui petunt: Mortales. A quibus petunt: A
mortalibus. Qui petunt: fragiles. A quibus
petunt: A fragilibus. Qui petunt: Miseri. A
quibus: A miseriis. Excepta substantia facili
tatem tales sunt qui petunt: quales sunt. a
quibus petunt. Quam frontem habes petenda

Es dominum tuum. qui non agnoscis pa-
trem tuum: Non sum inquit talis: Absit a me
ut talis sim. Inflatu obsecutus ista lo-
quitur de pannofo. Sed ego nudos interrogo
Non interrogo in vestibus quales sitis. sed
quales nati fueritis. Ambo nudi. ambo infir-
mi. ambo miseram vitam inchoantes. Ideo am-
bo plorantes. Ecce recole diues primordia
tua. vide utrum huc aliquid attuleris. Jam ve-
nisti. & tanta inuenisti. Dic rogo te quid attu-
listi. dic quid attuleris. Aut si dicere erubescis.
apostolum audi. Nichil inquit intulimus in
hunc mundum. Sed forte quia nichil attuli-
sti. et hic multa inuenisti. aliquid hinc te alim
ablaturus es. Et hic fortasse amore diuiciarum
trepidare confiteri. audi et hoc. Et hoc apostolus
huc dicat. qui te non palpat. Nichil intulimus
in hunc mundum. Vtiq; quando nati sumus.
sed nec auferre aliquid possumus. vtiq; quando
de mundo eximus. Nichil attulisti. Nichil hinc
auferes. quid te inflas contra pauperem. Qua-
to nascuntur infantes. recedant de medio paren-
tes. serui clientes. Recedant de medio. turbe
obsequentes. Et agnoscant etiam pueri diui-
tes flentes. Variant simul diues et pauper.
Variant simul mulier diues. et mulier pauper.

Non attendant quod patiunt. distendat & paulu-
lulum: redeant & cognoscant. Ecce diues nihil
attulisti in hunc mundum: sed nec auferre hinc
aliquid potes. Quod dixi de natis: hoc dico de
mortuis. Certe quando aliquo casu. vetera se-
pulchra franguntur: ossa diuitis non agnoscun-
tur. Ergo diues audi apostolum: nichil intulis-
mus in hunc mundum. Agnosce verum est.
Sed nec auferre aliquid possumus. Agnosce. &
hoc verum est. Quid ergo sequitur: Victum et
tegumentum habentes: his contenti simus.
Nam qui volunt diuites fieri. incurrunt in tem-
ptationes et desideria multa & noxia: que met-
tunt hominem in interitum & perditionem. Nam
dixit enim omnium malorum auaritia: quam quid-
dam sequentes a fide pertraherunt. Attende
quid dimiserunt. Doles quia hoc dimiserunt: vi-
de quo se inseruerunt. Audi a fide pertraherunt.
& inseruerunt se doloribus multis. Sed qui
Qui volunt diuites fieri. Aliud est esse diuites
aliud velle fieri diuitem. Diues est qui de diuiti-
bus natus est: non quia voluit. Diues est: quia
multi hereditates dimiserunt. Video facultates
non interrogo voluptates. Hic cupiditas ac-
sa tur: non aurum. non argentum. non diuites:
sed cupiditas. Nam qui volunt diuites fieri.

ut qui arant. non ardent alpiditibus. non
auaritie factibus accenduntur. sed diuites sunt:
audiant apostolum hodie lectum esse. precepe di
uitibus huius mundi. Precepe. Quid precepe:
Ante omnia non superbe. sapere. Nichil. est.
enim quod sic generent diuidie: quomodo super
biam. Omne pomum. omne granum. omne
frumentum: omne lignum habet vermem suum
Et alius est vermis mali. alius piri. alius fa
be. alius tritici: vermis diuidiarum superbia.
Ergo precepe diuitibus huius mundi: non su
perbe sapere. Exclut vidum. doceat xsum: non
superbe sapere. Unde autem superbe sapere: De
eo quod sequitur. neq; sperare in merto diuis
iarum. Qui non sperant in merto diuida
rum: non superbe sapiunt. Si non altum sa
piunt: timent. Si timent non altum sapiunt
Quam multi heri diuites: hodie pauperes.
Quam multi dormiant diuites: et subito ve
sientibus latronibus & cuncta auferentibus:
euigilant pauperes. Ergo non sperate in m
erto diuidiarum. sed in deo vivo. qui pres
tat nobis omnia habundanter ad fruen
dum temporalia et eterna. Sed magis ad
fruendum eterna. Ad vtendum tempora
lia. Temporalia tanquam viatoribus.

Eterna tanquam habitatoribus. Tempora
alia unde faciamus bona. eterna unde efficiamur
boni. Ergo hoc faciunt diuites. Non
superbe sapiant. neque sperent in incerto diui-
tiarum. sed in deo uiuo qui prestat nobis
omnia habundanter ad fruendum hoc faciant.
Ex eo autem quod habent quid faciant: Audi
quid. Diuites sint in operibus bonis: facile tri-
buant. Facile enim habent unde. Quare non
faciunt. Paupertas difficultas est: facile tribu-
ant. habent unde communicent: id est. pares su-
os mortales agnoscant. communicent. thesau-
rizent sibi fundamentum bonum in futurum.
Non enim quia dico inquit facile tribuant. com-
municent: expellere illos volo. nudare illos vo-
lo. manes relinquere volo. Dico luctum. cum
ostendo. thesaurizent sibi. Non enim volo ut
pauperes remaneant: thesaurizent sibi. non ut
perdant dico: sed quo migrant ostendo. Thesau-
rizent sibi fundamentum bonum in futurum.
ut apprehendant veram vitam. Hec ergo falsa
vita est. ut apprehendant veram vitam. Vanitas
enim vanitatum et omnia vanitas. Que
habundantia tanta hominis in omni labo et suo
quo ipse laborat sub sole. Apprehendenda est ergo
vera vita: migrandi sunt facultates nostre ad locum

te vite. Ut hic ibi inueniamus quod hie dā
mus. Mutat illa: Qui mutat et nos.
Date ergo pauperibus fratres mei vic
tum & tegumentum: his contenti simus. Nihil
diues habet de diuicijs suis. nisi quod ab illo
postulat pauper: victum. & tegumentum. Hinc
plus tu quid habes. ex omnibus que habes:
Accepisti victum. accepisti necessarium. neces
sarium dico. non inane. non superfluum. Quid
plus de diuicijs tuis capis: Dic michi. Terte
omnia superflua tua erūt. Que sunt tua supra
flua: sint pauperibus necessaria. Sed ego in
quis preciosas epulas accipio: preciosis abis
testor. Pauper quid: Vilibus. Vilibus abis
restitur pauper: ego inquit preciosis. Interro
go vos quando fueritis ambo satiati. Precio
sus abus ad te intrat Quid fit cum intrauerit.
Nonne si specularia in ventre haberemus. & om
nibus preciosis abis erubesceremus: quibus
saturatus es: Esurit pauper: esurit diues. Sa
turari querit pauper: saturari querit diues Sa
turatur pauper de vilibus abis: saturatur di
ues preciosis abis. Saturitas equalis est:
possessio vna est quo ambo volunt peruenire: sed
ille per compendium ille strauit. Sed melius
inquit modo sapiunt appata p̄iosa. viz fastidio
sus saturatis: nescis. quomodo sapit q̄d fames.

ascendit. Neq; hoc ita dixit diuites cōgā epā
lis & abis pauperū testi. Utantur diuites con
suetudine infirmitatis sue: sed doleant aliter se
non posse. Melius em̄ possint: si aliter possint. si
ergo non extollitur paup de mendicitate: tu q̄
te extolleris de infirmitate. Utē abis electis. p̄
diosis. q̄ sic consuestr: q̄ alia aliter non potes.
q̄ si consuetudinem mites. egrotas. Concedis
tuz tibi. vtēre supfluis: da paupibus necessaria
Utēre p̄diosis: da vilia. Expectat a te expe
ctat a deo. Expectat ille manū que facta est scā
expectas tu manū que fecit te: sed non solum te
fecit. sed et paupem te cū. Dedit nobis istam vi
tam. vnā vitam. Inuenistis vos comites.
vnā viam ambulatis Ille nichil portat. tu nini
m oneratus es Ille nichil scā portat: tu ite
rum plus portas quā opus est Oneratus es:
da illi de eo qd habes. & illum pascis: & pondus
minuis. Date ergo paupibus rogo. mone o. p̄
scipio. iubeo: quicquid vultis. date paupibz. Nō
enim occultabo caritati v̄re: quare hunc ser mos
nem necesse habui vobis p̄nere. Exquo hinc
sumus eantes ad ecclesiam & redeuntes. paupes
res nos interpellant & dicunt vt dicamus vob
vt aliquid accipiant a vobis. Nos monuerūt
loqui vobis. & se vident non accipe a vobis.
In am̄ter nos arbitrantur laborare in vobis.

Expectant aliquid & a nobis. Dantes quantum
habemus: damus sicut possumus. Numquid tñ
ad eorum necessitatem implendam idonei sum?
Quia ergo ad eorum necessitatem implendam
idonei non sumus: vel ad nos ipsorum legati su-
mus. Audistis. laudastis. deo gratias. Semē
accepistis. verba redidistis. Laudes iste vñe gra-
tiant vos potius. & in piculum mittunt. Toler-
amus illas: & tremim⁹ inter illas. tam frēs
mei iste laudes vestre folia sunt arborum fruct⁹
queritur.